מנשה אימברגליק:

„הפירסומת נגד עישון משפיעה על גברים!"

האנשים שאני מכירה נחלקים לשלושה חלקים בעניין תשדירי־השרות נגד העישון המכריזים בקול איום „סיגר־יות זה מגעיל אותי!" את החלק הראשון מגעילים התש־דירים עצמם. את החלק השני הם סתם מעצבנים. והחלק השלישי מנצל את זמן־התשדירים לביקור בשרותים או להכנת קפה.

עיניין אותי לדעת אם יש לתשדירים האלה השפעה על ציבור־המעשנים, ולכן הלכתי למנשה אימברגליק, המחזיק בחנות־סיגריות, הקיימת כבר יותר מ־30 שנה.

● כמה זמן אתה מוכר סיגריות?

רק שנתיים.

● ומאז, בעיקבות התשדירים, אתה מוכר פחות?

אני מוכר קצת פחות, אבל אני שומע שבכל החנויות מוכרים היום פחות, אז אני לא יכול להגיד לך שזה בגלל התשדירים או מפני שכל המיסחר בארץ קצת נחלש. קונים פחות בגדים ופחות רדיו־טים ופחות ציורים.

● אם יש פחות כסף, אדם יותר על בגד חדש או על תמונה או רדיו־טי, אבל סיגריה הוא יקנה, אם הוא מעשן אמיתי.

זה נכון, ולכן מה שקורה הוא שהירידה היא בעיקר בסיגריות מתוצרת־חוץ.

עישון

● ימי שהפסיקו לעשן תוצרת־חוץ עברו לסיגר־יות בחול־לבן?

או שהפסיקו לעשן.

● מי הם שמפסיקים לעשן?

בדרך־כלל מבוגרים ממין זכר.

● יותר גברים מנשים מפסיקים לעשן?

אני חושב שמכל חמישה אנשים שהפסיקו לעשן, ארבעה הם גברים. אם הפירסומת משפיעה, היא משפיעה על גברים. אגב, גם הפירסומת לסיגריות היא בדרך־כלל גברית — סוסים, כובע־קאובוי, דימוי של מאצ'ו.

● אתה טוען שהפירסומת עובדת בעיקר על הקהל המבוגר. הצעירים של היום מעשנים?

יעוד איך: אולי זאת הסיבה שלא מרגישים הבדל במכירות, למרות שיש הרבה שנגמלים מעישון. על כל מבוגר שמפסיק לעשן, שני צעירים מתחילים.

● אגב, אתה מעשן?

חס וחלילה: סיגריות זה מגעיל אותי. (דניאלה שמי)

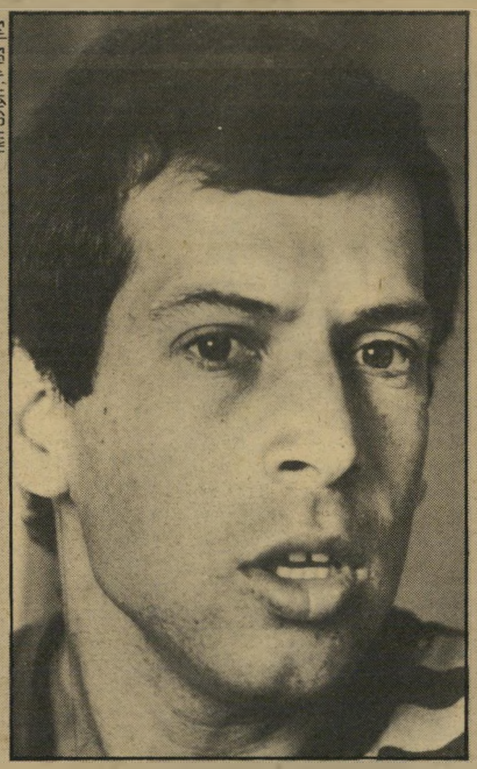

בני ברבש:

„כחבתי את המחזה לפני פרשת השב"כ!"

בני ברבש לא יכול היה לאחל לעצמו יחסי־ציבור טובים יותר מכפי שקיבל השבוע מחזהו החדש, „אחד משלנו": הפירסומאי דויד אדמון, איש הליברלים, מחה על הכוונה להציג את המחזה במיסגרת שנות ה־40 לקום המדינה. מחאתו הקולנית של אדמון מתבססת על הדימיון שבין תוכן המחזה ובין פרשת השב"כ: „מחבל" שנהרג, והכל משקרים כדי לחפות על כך, וזה על זה.

מחזות

שאלתי את ברבש אם באמת עמדה פרשת השב"כ לנגד עיניו, כשכתב את המחזה.

דבר לא עמד לנגד עיני, כשכתבתי זאת. המחזה בוודאי לא נכתב על פרשת השב"כ: כתבתי אותו לפני שהתפוצצה הפרשה. עומרי ניצן פנה אלי לכתוב זאת עוד לפני תקרית האוטובוס בקו 300.

● בלומר: ניבאת את המציאות?

מה זאת אומרת, ניבאת?! זאת המציאות שלנו! אלה דברים שמתחדשים מדי יום ביומו! במיקרה, בפרשת השב"כ, התגלה קצה־הקרחון. אני יודע שהפרשה גרמה לזעזוע לאומי, לשוק, אבל אותי היא לא הפתיעה.

● ההתקפה של אדמון הפתיעה אותך?

יש לי ידיעה קלושה מי זה אדמון. אני בטוח שהוא לא קרא את המחזה. הוא קיבל, קרוב לוודאי, דו"ח מתומצת של הדברים. נכון, זאת השערה. לא טרחתי לשאול אותו.

● אני ריאה שדיברי אדמון מרגיזים אותך.

לא. יש אנשים שתגובתם היתה יכולה להרגיז אותי. לא כל פוליטיקאי צריך להטריד אותי. (דפנה ברק)

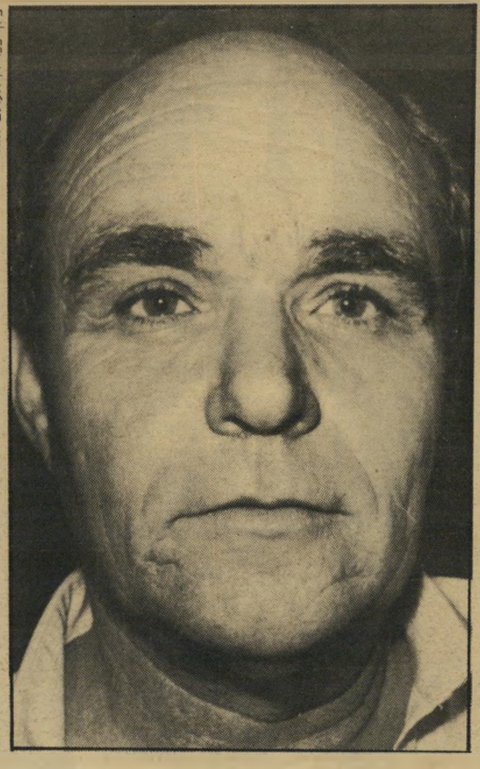

יוסי קיוסו:

„יותר משלוש מאות אלף שקל לעדלאידע!"

והעיר תל־אביב תצהל ותשמח בפורים השנה. אחרי הפ־סקה של 19 שנה, החליטה העירייה על קיום עדלאידע אמיתית, שבה ישתתפו המונים ויצפו בה המונים. למה חיכיתם 19 שנה, שאלתי את מנהל אגף־התרבות של עיריית תל־אביב, יוסי קיוסו.

השנה חוגגים 40 שנה למדינה. אחרי שהוחלט שלא יהיה מיצ־עד צבאי חשב ראש־העיר שלמה להט, שעדלאידע תשמח את כולם.

● מי ישתתף בה?

הרבה־בתי־ספר, תיזמורות־נוער, להקות מחול. אני מניח שיהיו קרוב ל־50 קבוצות של מצ'גים.

● האם יהיה לה מוטיב מרכזי?

לא. כל רעיון טוב שיוצע על־ידי המשתתפים יתקבל. זה לא יהיה מיצעד הישגי המדינה או העיר. זו תהיה עדלאידע שמחה ומצחיקה.

תל־אביב

● תרשו, למשל, באטירה?

מדוע לא?

● ותרשו פירסומת מיסחרית?

מאוד נשמח אם תהיה פירסומת, שתפחית את המאמץ הכספי של העירייה.

● כמה זה יעלה?

לא הרבה יותר מאשר בשנה שעברה, כשרק בית־ספר אחד עשה עדלאידע.

● כדי לדעת כמה זה, אני צריכה לדעת כמה זה עלה בשנה שעברה.

משהו כמו 300 אלף שקלים. השנה זה יעלה קצת יותר.

● ומה תענה לאלה מבין תושבי העיר שיגידו: „תחת עדלאידע, היה טוב יותר אילו היו מפנים את הזבל מהרחובות?"

אני לא קובע את מדיניות העירייה. אני רק מנהל אגף־התרבות.

(דניאלה שמי)